

fastsættes til 50 Millioner Francs, garanterer »Institut National« samlede Transaktioner; deraf følger, at de Beløb, der deponeres i de af »Institut National« anerkendte lokale Kasser eller Distriktskasser, ligeledes nyder godt af denne Garanti. Den almindelige Spare- og Pensionskasse bør desuden være bemyndiget til at anvende en Del af sine disponible Midler til Laan til »Institut National«. Dette Samarbejde vil sikre den nye Institution de Pengemidler, som den nødvendigvis maa raade over og samtidig indgyde Tillid hos Landets Befolkning; derved opnaas ogsaa det Gode, at de smaa Spareres Penge anvendes til Genopbyggelse og Udvidelse af Middelstandens Virksomheder, hvortil netop mange af disse smaa Sparere hører.

En anden Forholdsregel, der ligeledes er egnet til at lette de lokale Kassers Virksomhed, er Bestemmelsen om, at de hos dem deponerede Beløb ikke kan paalignes en Indkomstskat af over 2 pCt. De Midler, der deponeres i Kreditkasserne, behandles saaledes paa samme Maade som de Depoter, der tilgaar den almindelige Spare- og Pensionskasse.

Ovenstaaende finder Udtryk i de Bestemmelser, der er anført i Første-Forslaget. Foruden disse ufravigelige Betingelser, findes der endnu en Række Bestemmelser, som »Conseil Supérieur« imidlertid ikke har ment det hensigtsmæssigt — paa det Stadium Befolkningens Kendskab til Bogføring for Tiden befinder sig — at gøre til Betingelser sine qua non for at opnaa Anerkendelse, men »Conseil Supérieur« vil ikke desto mindre sætte stor Pris paa Overholdelsen af disse Bestemmelser og henstiller til dem, der vil faa overdraget Ledelsen af »Institut National« at have deres særlige Opmærksomhed henvendt herpaa. Man maa ikke glemme, at »Institut National«, foruden sine lov-mæssige Forpligtelser, har et Hverv at udføre som opdragende Institution. Da »Institut National«, ifølge sin Stilling, vil blive det Midtpunkt, hvori alle Kassernes Forretninger samles, vil »Institut National« ganske naturligt overfor disse komme til at optræde som et Regulerings- og Udlignings-Organ. »Institut National« vil saaledes faa Lejlighed til, gennem Kasserne og disses Medlemmer, at vække almen Forstaaelse og Paa-skønnelse af de Fordele, som den nye Inkassations- og Betalingsmaade frembyder. »Institut National« vil særlig bestræbe sig paa at gøre Anvendelsen af Checks mere almindelig og derved undgaa Risikoen og Omkostningerne ved Brugen og Forsendelsen af Kontanter. »Institut National« bør ligeledes søge udbredt i Praksis Domiciliering paa Selskabets Hovedsæde af Veksler, der skal betales af dets Medlemmer; denne Forholdsregel vil sikkert give udmærkede Resultater. Kassernes Bestyrelse vil herigennem blive i Stand til at følge Forretningernes Udvikling hos deres Medlemmer og danne sig et Skøn over, hvorvidt Vekselcirkulationen er sund. Den anden meget vigtige Opgave, der vil paahvile »Institut National« er at faa indført et enkelt og tydeligt Bogholderi, saavel for Kassernes som for Medlemmernes Vedkommende. Efterhaanden som Organisationsarbejdet skrider frem, vil andre Opgaver melde sig, men paa disse Punkter, som paa de allerede nævnte, venter »Conseil Supérieur«, at »Institut National« vil udvise Initiativ, Fremsynethed og praktisk Sans, saaledes at Middelstanden kan opnaa at faa den Kredit-Institution, den saa længe har ønsket, og hvormed den regner for at kunne ophjælpe sine Kaar og udvikle sig paa normal Maade.